

๓๒
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๐

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง

อำเภอหนองโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

.....

หลักการ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์เพื่อมิให้ก่อเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน เพื่อรักษาความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง จึงได้จัดทำข้อบัญญัติเพื่อการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

เหตุผล

หมู่บ้าน/ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่างเริ่มมีการขยายตัวหนาแน่น มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เริ่มมีความเป็นชุมชนเมือง และมีแนวโน้มในการเลี้ยงสัตว์ในเชิงธุรกิจ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์มากขึ้น ซึ่งอาจมีผลกระทบกับสุขภาพอนามัยของประชาชนอันเนื่องมาจากการเลี้ยงสัตว์ เช่น น้ำเสีย กลิ่นเหม็น โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุรำคาญจากการจากการเลี้ยงสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน มลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ จึงได้กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ โดยตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควร ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง เรื่องการควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอณาโพธิ์ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่างแล้วเก้าสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่างหรือผู้ที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ และตามข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

/ “ การปล่อย.....

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอร้วหรือไม่มี

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เพื่อให้พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยให้มีระยะห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ และแหล่งน้ำสาธารณะดังนี้

- (๑) ช้าง ตั้งแต่ ๓ เชือกขึ้นไปต้องระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๒) ม้า ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไปต้องระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๓) ลา ล่อ ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไประยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๔) โค ตั้งแต่ ๓๐ ตัวขึ้นไประยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๕) กระบือ ตั้งแต่ ๒๐ ตัวระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๖) สุนัข ตั้งแต่ ๕-๑๙ ตัวระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- สุนัข ตั้งแต่ ๒๐- ๔๙ ตัวระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- สุนัขตั้งแต่ ๕๐- ๙๐ ตัวระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร
- สุนัขตั้งแต่ ๙๑- ๑๐๐ ตัวระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร
- สุนัขตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

/(๗) แพะ ตั้งแต่.....

- (๓) แพะ ตั้งแต่ ๑๐ ตัว ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- (๔) กบ ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๕) กวาง ตั้งแต่ ๑๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๐) ห่าน ตั้งแต่ ๕๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- (๑๑) เป็ด ตั้งแต่ ๑๐๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๒) ไก่ ตั้งแต่ ๑๐๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร
- (๑๓) สุนัข ตั้งแต่ ๑๕ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๔) แมว ตั้งแต่ ๑๕ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๕) งู ตั้งแต่ ๒๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๖) นก ตั้งแต่ ๕๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๗) จระเข้ ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- (๑๘) กระจง ตั้งแต่ ๑๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๑๙) หมี ตั้งแต่ ๑๐๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๒๐) ปลา ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
- (๒๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับจากกรมป่าไม้ ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป ระยะห่างจากเขตที่อยู่อาศัยและแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

/(๒๒) สัตว์ที่เป็น....

(๒๒) สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค หรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดจำนวนประเภทหลักเกณฑ์ วิธีการชนิด และเงื่อนไข การปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตาม ข้อ ๕ ในพื้นที่ซึ่งเป็นที่หรือทางสาธารณะ เช่น บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณทางเดินรถไฟ บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง เป็นต้น

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์มาสู่คน

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

.....

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๗ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกไปทิ้งจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๙ หลังจากที่ยื่นขออนุญาตนี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

พิจารณา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยก หรือกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

.....

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในพื้นที่ตามข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์ก็ตาม หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่างจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

กรณีตามวรรคก่อน ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สาม อันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่างจะพิจารณาโดยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๒ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง หรือที่เปิดเผย

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคก่อนแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของสัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง

ข้อ ๑๓ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสิบห้าวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนสัตว์ที่จำหน่ายไป

กรณีสัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์หรือปศุสัตว์อำเภอได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์แสดงหลักฐานรับคืนไปภายในกำหนดตามข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าเลี้ยงดูตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๕ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า

/จะเกิด....

จะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนนอกจากจะต้องระวางโทษปรับตาม
ข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์
ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว
จนกว่าจะเป็นที่พอใจ แม้เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้
ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๖ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน
รำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครองสถานที่
เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญ
นั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มี
เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

.....

ข้อ ๑๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ
หรือมิใช่เอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก
หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้อง
จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติผู้ได้รับ
ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือ
ตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรือควบคุมสัตว์ต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ชีวิตและทรัพย์สิน
ของประชาชนและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติ
หน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

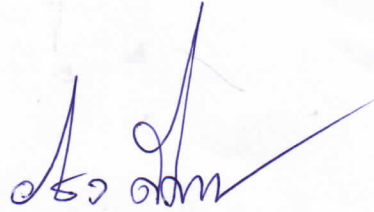
.....

ข้อ ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงนาม)

(นายไสวธกร ดีมาก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสว่าง

เห็นชอบ